

האומר פרק שלישי קידושין

סב.

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ח מהל פרה
הלכה א':
ב מיי שם הלכה ב':
ג מיי פ"ח מהל
אשפות הלכה ו סמג
עשין מה טוש"ע א"ת
סימן לה ספקי דר:
גמ ד מיי שם פ"ז הלכה
יד סמג שם טוש"ע
א"ת סי' מ ספקי ה':
גמ ד מיי שם הלכה טו
טוש"ע שם ספקי ח:
גמ ו מיי פ"ה מהל
מרומת הלכה ט
טוש"ע ו"ד סי' שלא ספקי
נה:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה שגמלא וכו'
אלו רואים שיתקיימו
דבריה שלא שכח:

הגהות הגר"א

[א] וגו' הוזה המהור על
המטא. נ"ב צ"ל ומטאו
כיום השניע: [ב] שם
ה"ס לקשרים בו. נ"ב
למקדש:

מוסף רש"י

מילוח גלגליתא. מלח
גסה (חזקוני ק"ה). הנקני
כתיב. וכן מילוח למשמעת
הנקני אל שם
והנהגה הרי טומאה תחת
אישך הנקני (סוטה י"ז).
אישך כתיב ב"ה י"ד
כמו הנקי וקא קדקא
דמתיב דכדאי ואת כי
ששית, למשמעת הכי הנקי
ממס המאריס האלה
ואת כי ששית (שבועות
ל"ז). האומר לאשה הרי
את מקודשת לי לאחד
שאתגיד כו' אינה
מקודשת. מין השתמט
לא הפסי בה קדושה,
לקמיה נמי לא תפסי דאין
אזכר מקנה דבר שלא לא
לעולם (יבמות צב.).

מוסף תוספות

א. דרוש בה [שהבדן].
תוס' ה"ל"ט. ב. הנקי
כתיב הכל לשון נקיון
יש לפורש בני עמינים.
תוס' ה"ל"ט. ג. נקיה
כמו בני גז ובני ראוהן
באין הגלעזי הנקי ממנו.
ש. ד. כמו יצא פלוני
נקי מנכסיו כלומר הנקי
מאישך ואל ישרא לך
(כו). תוס' טוין. הנקי
מלשון ונקחה את תשב
[ישעיה ג' כ"ז] כלומר
ישאר נקי מנשמתך.
רש"י. ה. דכתיב מבלעדי
אישך כתיב כי ששית הדוי
נתאי לחוץ למעשה. תוס'
ה"ל"ט. ו. וכו' כתיב דגן
היינו לחיוב ולקביעות
מעשרת. רש"י. ז. וע"ש
ז. ויחזקת ממנו תרומה
מין. תוס' ה"ל"ט.
ח. כדכתיב לעיל מיניה
אין תקוה מאת בני
ישראל את המעשר דלשון
קחה משמך דבר הנקיך
בד. ש.
מאין שיק לעמוד הבא
אבל וזמון טוין כמו. אבל
באיש טבילה לא בעי.
ג. דאין דרך הטובלים
לחבוט עמהם שלשה.
תוס' ה"ל"ט. ד. ומדיבוק.

אלו היינו לכתחילה עדיף טפי. ממונ' דהיינו קרו ליה בר ארמאי] כבר קיבל עלינו מצות פני ביד,
סא שאל טבל בניי כ"ר. רש"י. ה. וכמו שחשו לענילת דלת בפני לוחין (סנהדרין ג.) חשו נמי לענילת דלת בפני גרים.
תוספות יבמות מ: ד"ה משפט. ו. ומאי קרא הוא דניקא ליה בפ"ב דביתוכו (דף ט) דמקבלים גרים בהו"א א"ר אליכא
הרצאת דמים. רש"י יבמות מ: ע"ג. ד. דבפקי חולץ משמע דעבר המשתחרר צריך טבילה ולא סגי ליה בטבילה ראשונה
וכיון דבעי טבילה בעי נמי שלושה וכו' ואע"ז דפרישת עדיק מצות שלשת בשנת טבילה קבלת מצות במשוחרז נמי שיק
קודם מירוח ממונ' וקודם מירוח: ג.

עין משפט
נר מצוה

(א) מילוח גלגליתא. מלח
גסה (חזקוני ק"ה). הנקני
כתיב. וכן מילוח למשמעת
הנקני אל שם
והנהגה הרי טומאה תחת
אישך הנקי וקא קדקא
דמתיב דכדאי ואת כי
ששית, למשמעת הכי הנקי
ממס המאריס האלה
ואת כי ששית (שבועות
ל"ז). האומר לאשה הרי
את מקודשת לי לאחד
שאתגיד כו' אינה
מקודשת. מין השתמט
לא הפסי בה קדושה,
לקמיה נמי לא תפסי דאין
אזכר מקנה דבר שלא לא
לעולם (יבמות צב.).

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ח מהל פרה
הלכה א':
ב מיי שם הלכה ב':
ג מיי פ"ח מהל
אשפות הלכה ו סמג
עשין מה טוש"ע א"ת
סימן לה ספקי דר:
גמ ד מיי שם פ"ז הלכה
יד סמג שם טוש"ע
א"ת סי' מ ספקי ה':
גמ ד מיי שם הלכה טו
טוש"ע שם ספקי ח:
גמ ו מיי פ"ה מהל
מרומת הלכה ט
טוש"ע ו"ד סי' שלא ספקי
נה:

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ח מהל פרה
הלכה א':
ב מיי שם הלכה ב':
ג מיי פ"ח מהל
אשפות הלכה ו סמג
עשין מה טוש"ע א"ת
סימן לה ספקי דר:
גמ ד מיי שם פ"ז הלכה
יד סמג שם טוש"ע
א"ת סי' מ ספקי ה':
גמ ד מיי שם הלכה טו
טוש"ע שם ספקי ח:
גמ ו מיי פ"ה מהל
מרומת הלכה ט
טוש"ע ו"ד סי' שלא ספקי
נה:

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ח מהל פרה
הלכה א':
ב מיי שם הלכה ב':
ג מיי פ"ח מהל
אשפות הלכה ו סמג
עשין מה טוש"ע א"ת
סימן לה ספקי דר:
גמ ד מיי שם פ"ז הלכה
יד סמג שם טוש"ע
א"ת סי' מ ספקי ה':
גמ ד מיי שם הלכה טו
טוש"ע שם ספקי ח:
גמ ו מיי פ"ה מהל
מרומת הלכה ט
טוש"ע ו"ד סי' שלא ספקי
נה:

החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא

בשלמא רבי הנינא בן גמליאל היינו דכתיב אם לא שבב
הנקי. פירש בקונטרס שלא ככל אשר שכח לא הנקי
אלא מכלל זרקה אמה שומע קללה דאי משום דסמך ליה ואת כי
שטיה וגו' הוה לא מפרש זיה קללה אשבעה קמייחא אלא אשבעה
במרייתא קאי דסמך ליה והשביע
הכהן את האשה בשבעת האלה
וגו' ושבעה קמייחא אין זה אלה
דכתיב כתיב והשביע אותה הכהן
ולא פירש זה קללה אלא מכלל
זרקה וקשה דהא כל מנאי מצני
גד ומצני ראובן גמרי' וא"כ דעיקר
הן קודם ללאו והכא הוה לאו קודם
לכן דהא אס לא שכח כתיב זרישא
וי"ל דאס לא שכח חסוב הן שמה
שאלו רואים שמתעשה חסוב הן דומיא
דאס יעברו ושאלו רואים שיעברו
ואס לא יעברו ויפסדו כך אלו
רואים (א) שמתקיים דברים שלא שכח
איש אותה וזהו הן ואס שכח תפסיד
וזהו לאו: הנקי כתיב. פירש
בקונטרס והכי כופל ואס לא שכח
הנקי ואס שכח חנקי ואת כי שטיה
דקאי חנקי ואת כי שטיה דכתיב
במריה וקשה דא"כ הוה ליה מעשה
קודם לתנאי ואנן אמרינן בנתני' (ז)
דר"מ בעי מנאי קודם למעשה לכן
פרי"ו דלא קאי כלל ואת כי שטיה
דכתיב במריה אלא כתיב הנקי והוי
כאילו היה כתיב חנקי (א) והכא הוה
חוזר וכופל אס שכח חנקי (א) והשתא
הוי מנאי קודם למעשה:
[חנכי כתיב. פי ר"מ דה"ק אס לא
שכח חנכי אשך ללומר תשאר
תחת אשך ואת כי שטיה וגו' מכלעדי
אשך כלומר מלבי ממנט' והוי מנאי קודם
למעשה (א) ואע"ז דהוי לאו קודם לכן הוה
אמרינן מהכא (סנהדרין ל: ג.) פותחין
בזנות מחילה: מ"י

בשלמא ר"מ היינו דכתיב
הוא יתחטא וגו'
ואם א יתחטא. מיימה מה ענין
זה (א) למחלוקת אפילו לר"מ למה לי
והלא בפרשן מקומות כתיב (ויקרא יד)
ורחץ זמיו וטהר ולא הולך לומר
ואס לא ירחץ לא יטהר וי"ל דלא דמי
דהתם מילתא דפשיטא כיון דלמנה
הוא אזהרה הקב"ה אס לא עשה לא
יאל אכל הכא משמע קלח שהוא
לשון מנאי מדכתיב הוא יתחטא והוי
כאילו כתיב אס יתחטא זו יטהר ולא
כתיב ויתחטא ויטהר ואלו הוי ציווי
כמו ורחץ וטהר: אין תורמין מן
התלוש על המחובר. פי בקונטרס
המחובר אינו מייב בתרומה דכתיב
(דברים יח) ראשית דגןך דענין מיד
למידגן וא"כ הוי מן החיוב על
הפטור וקשה דאס כן לדבריו בתלוש
נמי קודם שנתמרמח לא הוי תרומה
שחייב לא מידגן ולימא דהא אמר
בעלמא (יערובין דף לא): מעשר ראשון
שהקדימו צבולים פטור מתרומה
גדולה דמשמע דמתייב וע"כ מההיא
לדמנן (תרומו פ"א מ"י) התורם מדבר
שנמנר מלאכתו דהיינו אחר מירוח
על דבר שלא נגמרה מלאכתו והיינו
קודם מירוח תרומתו לכו"כ

היינו לכתחילה עדיף טפי. ממונ' דהיינו קרו ליה בר ארמאי] כבר קיבל עלינו מצות פני ביד,
סא שאל טבל בניי כ"ר. רש"י. ה. וכמו שחשו לענילת דלת בפני לוחין (סנהדרין ג.) חשו נמי לענילת דלת בפני גרים.
תוספות יבמות מ: ד"ה משפט. ו. ומאי קרא הוא דניקא ליה בפ"ב דביתוכו (דף ט) דמקבלים גרים בהו"א א"ר אליכא
הרצאת דמים. רש"י יבמות מ: ע"ג. ד. דבפקי חולץ משמע דעבר המשתחרר צריך טבילה ולא סגי ליה בטבילה ראשונה
וכיון דבעי טבילה בעי נמי שלושה וכו' ואע"ז דפרישת עדיק מצות שלשת בשנת טבילה קבלת מצות במשוחרז נמי שיק
קודם מירוח ממונ' וקודם מירוח: ג.

החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא

החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא
החב האכלו אמר רבא